

жду неговитѣ приятели и неприатели, да го спасятъ по нѣкакъвъ начинъ, най-после сждѣтъ решилъ: Този ученъ може да бжде помилванъ при условие да тури на главата си гърне, пълно съ млѣко, и да обиколи града съ него, безъ да излѣе една капка отъ млѣкото. Ако изпълни задачата си добре, животътъ му ще бжде подаренъ. Той изпълнилъ задачата си точно, както изисквали сждиитѣ — капка млѣко не разлѣлъ. Следъ това сждиитѣ го запитали: Какво видѣ въ града? — Нищо не видѣхъ. Мисълта му била силно концентрирана. Той мислѣлъ само за едно: да обиколи града съ гърнето на главата си, безъ да разлѣе една капка отъ млѣкото и да се върне при ония, въ чиито ржце е билъ неговиятъ животъ. Това значи концентриране на мисълта.

Като ученици, вие трѣбва да държите въ ума си своята свещена, Божествена идея и съ нея да обиколите цѣлъ градъ, безъ да виждате, какво става около васъ. Държите ли се здраво за своята свещена идея, вие ще бждете чужди за дребнавоститѣ на живота. Вие ще минавате и заминавате край тѣхъ, безъ да ги виждате. Не се ли държи здраво за Божественото въ себе си, човѣкъ постепенно губи свѣтлитѣ лжчи на изгрѣващото слънце отъ очитѣ си, докато единъ день изгуби всичкитѣ лжчи и въ съзнанието му настава мракъ и тъмнина. Защо? Изгубилъ е добритѣ условия на живота. Изгуби ли тия условия, страданията и недоволството идатъ. Колкото благопри-